

Com cada any l'Agència de Lectura ha fet una exposició. El primer any, si ho recordeu, es van exposar alguns dels llibres que ens va donar En Ramón Ramia; l'any passat els llibres guardonats amb el Premi Planeta (aconseguint-se tots), aquest any l'Exposició ha sigut de **llibres escrits per Joan Fuster**, encara que no he pogut exposar tots els llibres que componen la seua Bibliografia, sí que he aconseguit una bona representació de la seua obra (un total de 38 llibres).

També he de dir que entre els assistents vaig sortejar **un Atlas d'Espanya i un joc d'Escacs**, les guanyadores van ser **Alma Salvador Beltrán i María Bellés Esteller**. Per a tots aquells que no van poder visitar-la i desconeixen aquest gran home, vaig fer una presentació de l'exposició amb una xicoteta biografia que a continuació els detallo:

Un any més amb vosaltres per oferir-vos una nova exposició, aquesta tercera exposició està dedicada a un gran home, es tracta de **JOAN FUSTER**.

Com que la nostra Agència, el dia que es va constituir, va

considerar un honor prendre el seu nom, jo he considerat interessant fer una xicoteta exposició de la seua obra tan extensa, perquè tots puguem conèixer-hi un poc més.

La idea fonamental que va presidir l'activitat incansable de Joan Fuster al llarg de la seua vida va ser la de reivindicar la realitat històrica i cultural dels valencians i la seua identitat com a poble. Joan Fuster ja no es troba entre nosaltres, però ens acompanyaran sempre els seus llibres de poemes, els seus assaigs o les seues col·laboracions en diversos diaris, i també la seua actitud d'home bo, amb el seu exemple de respecte i de tolerància com a valors als quals aquesta societat ja no pot renunciar.

De la vida de Joan Fuster podem començar dient que va nàixer a Sueca (la Ribera Baixa), el 23 de novembre de 1922. Allí va morir el 21 de juny de 1992.

La seua família era de llauradors. La primera excepció va ser el seu pare, que tenia un taller de tallista d'imatges. El futur escriptor va cursar els estudis de dret a la Universitat de València, on s'hi va llicenciar el 1947. Després va treballar en alguns despatxos i va exercir d'advocat un pocs anys, alhora que es donava a conèixer com a poeta, assagista i articulista a diverses revistes i diaris. Finalment va deixar les tasques de l'advocacia i es va professionalitzar com a escriptor. Fou una decisió arriscada i també va ser la de continuar vivint a Sueca, en compte d'instal·lar-se en una ciutat gran, com feia en aquell temps tothom que aspirava a obrir-se pas en el món de les lletres. La llunyania de les biblioteques i arxius, l'absència d'institucions acadèmiques valencianes, etc. degué ser, per a un investigador, un factor contrari enormement important. Per aquest motiu Fuster va començar a acumular llibres, documentació, informació,...tot allò que no podia trobar en els establiments públics. Així, any rera any, a força d'esforços i de pocs diners guanyats a base de redactar textos d'encàrrec, articles periodístics,... va crear una importantíssima biblioteca particular a sa casa, on sempre li fou més fàcil el treball i l'escriptura.

Paral·lelament, i en combinació amb l'activitat d'escriptor, hi havia una activitat i una posició innegablement polítiques. Fuster s'autodefiní molt sovint com un "liberal" i en qualsevol cas, una persona que estava enfront del règim franquista. Tot això, més una definició personal i pública favorable sobre la catalanitat del País Valencià, li valgué tota mena d'atacs en alguns periòdics i fins i tot dos atemptats amb bombes contra el seu domicili, en 1978 i 1981.

Solia dedicar una gran quantitat d'hores a la conversa amb la gent que volia parlar amb ell. S'ha dit reiteradament, que el seu domicili constituïa un punt d'atracció per a escriptors, polítics, periodistes, investigadors o simplement bona gent del país que volia xarrar una estona amb ell.

Es va incorporar a la Universitat de València com a professor contractat, el 1983. El 1985 es va doctorar en filologia a la Universitat de València, amb l'estudi d'un manuscrit del segle XVI. El juliol de 1986 va obtenir una càtedra en la qual va ensenyar fins a la seua mort, dins del Departament de